

آیین نامه اجرایی قانون نحوه جلوگیری از آلودگی هوا
(شماره 27248/ت/22555 هـ مورخه 1379/6/28 هیأت وزیران)
(به استناد ماده 35 مصوب 1374)

فصل اول : کلیات

ماده 1 : عبارات و اصطلاحاتی که در این آیین نامه به کار رفته است ، به شرح زیر تعریف می شوند :

الف - قانون : قانون نحوه جلوگیری از آلودگی هوا مصوب 1374/2/3 مجلس شورای اسلامی

ب : سازمان : سازمان حفاظت محیط زیست

پ : مواد آلوده کننده هوا : هر نوع ماده گازی ، بخار ، مایع ، جامد و یا مجموعه ترکیبی از آنها که در هوای آزاد پخش و باعث آلودگی هوا و یا موجب تشدید آلودگی آن شود و یا ایجاد بوهایی نامطبوع نماید از قبیل دود ، دوده ، ذرات معلق ، اکسیدهای گوگرد ، اکسیدهای ازت ، منواکسید کربن ، اکسید کننده ها ، هیدروکربنها، اسیدها ، آمونیاک و نظایر آن

ت : گواهینامه های مخصوص : تائیدیه کتبی مراکز معاینه مبنی بر رعایت حد مجاز آلودگی توسط وسایل نقلیه موتوری که به صورت برچسب صادر و بر روی وسایل نقلیه مذکور الصاق می شود. این گواهینامه می تواند علاوه بر رعایت حد مجاز آلودگی ، رعایت ضوابط ایمنی را در بر داشته باشد.

ث : آلوده کننده : هر شخص حقیقی که اداره یا تصدی منابع مولد آلودگی را خواه برای خود ، خواه به نمایندگی از طرف شخص یا اشخاص حقیقی و حقوقی دیگر بر عهده داشته و یا شخصاً و به طریق مختلف عامل ایجاد آلودگی باشد.

ماده 2 : منابع آلوده کننده هوا غیراز کارخانه ها و کارگاه های موضوع آیین نامه اجرایی فصل سوم قانون به شرح زیر طبقه بندی می شوند :

الف : وسایل نقلیه موتوری : هر نوع وسیله ای که با موتورهای درونسوز حرکت می کند و برای حمل و نقل مورد استفاده قرار می گیرد و در صورت به کار انداختن منشأ ایجاد یک یا چند ماده آلوده کننده می گردد.

ب : منابع تجاری ، خانگی و منابع متفرقه :

منابع تجاری به محلهای مشخصی اطلاق می شود که برای انجام فعالیتهای مختلف تجاری و خدماتی و نگهداری و عرضه تولیدات و کالا و خدمات مورد استفاده قرار می گیرد و بدون اینکه محدود به موارد زیر گردد ، بر حسب نوع فعالیت خدماتی و یا تجاری شامل گروه های زیر می گردد :

گروه سوم : بیمارستانها ، مراکز درمانی و بهداشتی ، آزمایشگاه ها و امثال اینها